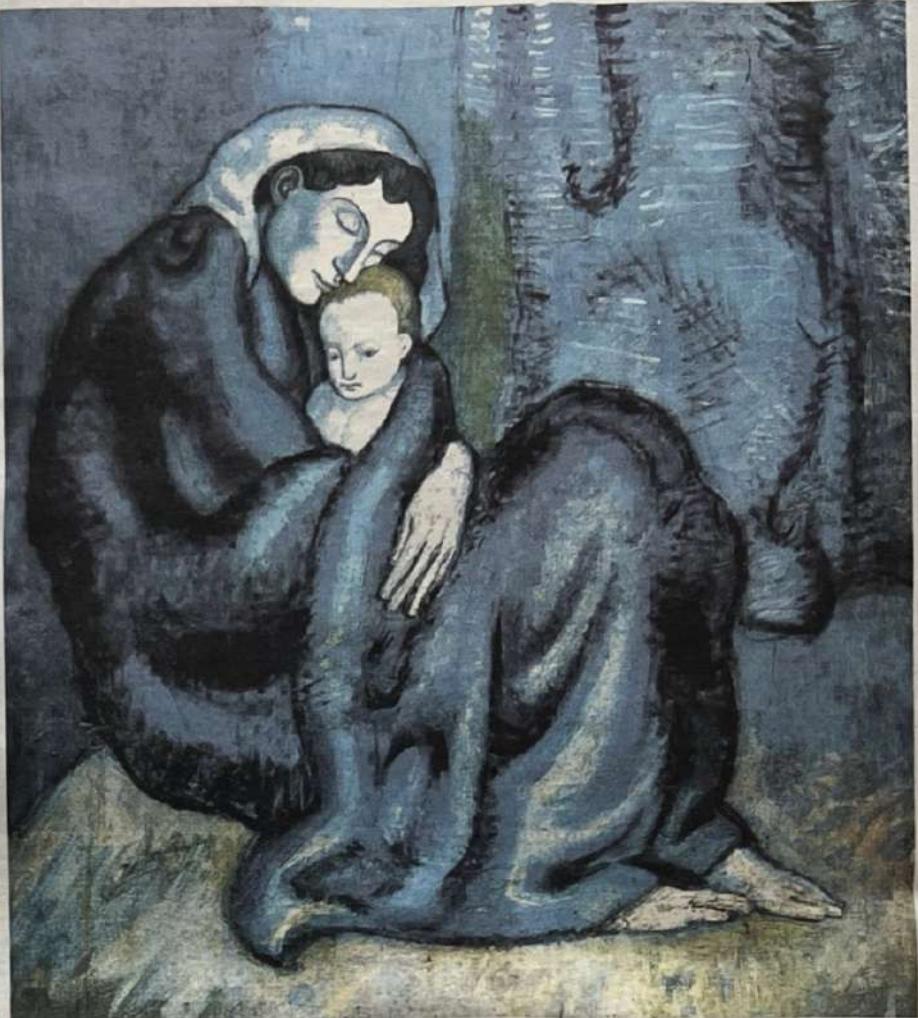

Με μια κόκκινη κλωστή

Παιδικά βιβλία

«Γιατί δεν κοιμάσαι, μαμά;»

Στο νέο βιβλίο του Μάκη Τσίτα «Γιατί δεν κοιμάσαι, μαμά;» παραπέμπεται στην αθωότητα και τη γονεϊκότητα συμφύροντας με χιούμορ και ευαισθησία

Τίτι
ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ
ΖΑΜΑΡΙΑ

Ο Μάκης Τσίτας, που το 2018 μάς έδωσε το αξεπέραστο και σχέδιον προφητικό «Και βγάζω το καπέλο μου...», δεν διστάζει να ασκοληθεί με «δύσκολα» θέματα, ενώ έχει την ικανότητα να εντάσσει στα κείμενά του την καθημερινότητα των παιδιών και τα προβλήματα που απασχολούν με τρόπο ιδιαίτερα ευρηματικό.

Στο νέο του βιβλίο «Γιατί δεν κοιμάσαι, μαμά;» δανείζεται αυτό το καθημερινό οικογενειακό τελετουργικό που αφορά τη διαδικασία του ύπνου των παιδιών (βιαδικασία συναντικουραστική για τους ήδη κουρασμένους γονείς, καθώς τα παιδιά αγωνίζονται να ξεκλέψουν λίγα ακόμα λεπτά μαζί τους και μετέρχονται πλήθος δικαιολογιών) και την αντιπρέφετη. «Η μαμά του Χάρη δεν μπορεί να κοιμηθεί εύκολα. Και είναι στεναχωριμένη». Η πρώτη πρόταση του βιβλίου θα δώσει τον ρυθμό στην αφήγηση. Η μπέρα αποφασίζει να μοιραστεί το πρόβλημά της με τον μικρό Χάρη, γιατί στη συγκρότηση ενός υγιούς οικογενειακού πλαισίου πρωτογενή σημασία έχουν το μοιρασματική και η ενυπουριασμός. Μέσα από τον διάλογο μπέρας και παιδιού εκείνη βασικά είναι τα εξηγήσεις που προσφέρεται στην απόδοση της μπέρας στην κοιμητική της στάση.

πράγματα που πρέπει να σκεφτεί και να κάνει δεν την πάρνει ο ώντος. Όλα εκείνα τα μικρά καθημερινά πράγματα που πρέπει να γίνουν ώστε να κυλήσει ο μαραύλι η επόμενη μέρα: πλίστα με τα φωνιά, η τοποθέτηση του φαγητού στο φυγείο... Η καθημερινότητα δεν είναι μια απλή υπόθεση κι αυτό λέγεται στα παιδιά. Κι ας βοηθάει και ο μπαμάς...

Ο Τσίτας στο κείμενό του αναδεικνύει πώς διαπορώνονται οι σχέσεις μέσα στην οικογένεια. Η μαρά είναι εκείνη που θα ζητεί από τον μικρό της για να τη βοηθήσει να κοιμηθεί. Ιδού η δεύτερη ανατροπή! Δεν έχει οπρασία ότι είναι μικρός, γιατί και οι μεγάλοι μπορούν, σε κάποιες περιπτώσεις, να βοηθήσουν τους μεγάλους. Γ' αυτό δεν είναι παράλογο να ζητά ο γονός βοήθεια από το παιδί του... Ισα-ισα, έτσι xιζεται μια σχέση εμπιστοσύνης, αφοιβάσις συνεργασίας και κατανόησης. «Θέλεις να μποηθήσεις;» είναι η ερώτηση-κλειδί που χρησιμοποιεί η μπέρα. Μια ερώτηση που εκφράζεται στη δική της ανάγκη δύο και το δικαίωμα του παιδιού να αποφασίσει. Και κάποιος έτσι ο Χάρης θα εμπλακεί στη διαδικασία: «Ναι, μαμά! Πώς;». Και καθώς η αφήγηση κυλά, καθώς η ώρα περνά και η μπέρα αδυνατεί να αποκοιμηθεί, τόσο περισσότερο ο μικρός θα γίνεται πιο υποστηρικτικός. «Συγγνώμη, αλλά δεν έχω σπρειδεί τα φώνια για αύριο! Αν δεν οπικωδώνω τα γράφω, θα το ξεχάσω» λέει η μαρά. «Θα σου το υπομίων εγώ αύριο... Σίγουρα» θα απαντήσει ο Χάρης.

Ας σκεφτούμε λίγο πώς νιώθει ο μικρός Χάρης όταν η μαρά των εμπιστεύεται! Πώς περηφάνια, οιγουριά και αυτοπεποίθηση

κρύβονται στο δικό του «Σήγουρα». Κι ας έρθουμε λίγο στη θέση αυτής της μπέρας που, παρά την πεστική καθημερινότητα, παρά την ανάγκη να τελειώσεικαι η δική της μέρα και να ξεκουραστεί, το παιδί παραμένει να προτεραιότητά της και του δίνει μαθήματα ζωής. Να μπορούμε να κατανούμε

τους άλλους, να μάθουμε ότι οι γονείς δεν είναι απλώς φροντιστές, αλλά δύναμη που κουράζονται, θυμώνουν, κλαίνε, γελάνε, που θέλουν κι αυτοί φροντίδα και κάποιον να τους πει ένα τραγούδι για καλπάκια. «Ο Γιώργος και ο Ερμής», το εγκιβωτισμένο παιδικό τραγούδι που η μαρά ζητά από τον Χάρη να της πει ως νανούρισμα, είναι το εύρημα που θα οδηγήσει στο τέλος της ιστορίας. Καθώς ο Χάρης τραγουδά, θα τον πάρει ο ώντος. «Η μαρά οπικάνεται, του δίνει ένα γλυκό φιλι και τον σκεπάζει [...] Πάρει στην κουζίνα [...].» Έχοντας διαγράψει έναν αφηγηματικό κύκλο, η ιστορία θα αναδειχθεί αυτό το διπλό αγάπης, φροντίδας και ενυπαίσθησης.

Η γλώσσα της αφήγησης, λιτή, μετροφήνη, αφαιρετική. Το κείμενο άρτια δομημένο και η έκτασή του ανάλογη με την πλοκά στην οποία απευθύνεται. Η εικονογράφηση της Γιώτας Κοκκόπολης έρχεται να συμπληρώσει το, χτιζόμενο λέξη πρός λέξη, κείμενο. Με χρώματα χαρούμενα, ζωντανά, με τα πρώσω πτηνά της μαράς και του Χάρη να κυριαρχούν σε κάποιες σελίδες, με εκείνες τις φαινομενικά-μικρές λεπτομέρειες, που αφηγούνται δοσα στο κείμενο δεν λέξη, σε κάποιες άλλες. Στο σαλόνι του βιβλίου οι σκέψεις του Χάρη, ενώ λέει το τραγούδι-νανούρισμα, συγκριτικά με τις σκέψεις της μπέρας είναι αποκαλυπτικές των διαφορετικών οπικών της πραγματικότητας από έναν ενήλικα και ένα παιδί.

Ένα βιβλίο στο οποίο η παιδική αθωότητα και η γονεϊκότητα συμφέρονται με χιούμορ και ευαισθησία.

● INFO

Μάκης Τσίτας
«Γιατί δεν κοιμάσαι, μαμά?»
Εικονογράφηση: Γιώτα Κοκκόπολη
Εκδόσεις: Μεταίχμιο
Ηλικία: από 4+ ετών
Σελίδες: 36
Τιμή: 11,97